

Nechte děti přicházet

Původ materiálu

Radka Včelná

Pořadí v lekci

1

Téma

K Ježíši přinášejí rodiče i malé děti, i když je učedníci odhánějí. Ježíš se jich zastává a žehná jim.

Cíle

Děti se ujistí, že pro Ježíše jsou stejně důležité jako dospělí, že i ony patří spolu s nimi k bohoslužbám, do kostela, do sboru. Budou přemýšlet o tom, proč je dobré k Ježíši přicházet a co se společně můžeme učit.

Pro učitele

Biblické texty

Poznámky k příběhu

Kratičké vyprávění o tom, jak Ježíš přijímá děti, zasazuje Matouš mezi složitou teologicko-právní diskusi o manželství a rozhovor s bohatým mladíkem, který chce být dokonalý, aby získal věčný život. Z následného rozhovoru s učedníky plyne, že Boží království není jen pro ty, kdo dokonale dodržují zákon, ale otvírá se těm, kdo přicházejí s důvěrou, ačkoli nic nemají.

Plného náboženského života se kromě dětí nemohli účastnit také lidé s postižením či nějakou nemocí (uzdravení ženy s krvácením — Mk 5,25n), přes prsty se pohlíželo na Samařany (podobenství o milosrdném Samařanu — L 10,25n), pohany (žena Syrofeničanka — Mk 7,24n), na ty, kdo kolaborovali s římskou mocí (Zacheus — L 19,1n), a všelijaké další hříšníky (Ježíš a hříšnice v domě farizeově — L 7,36n). V různých příbězích čteme o tom, jak ty všechny Ježíš zve, přijímá, uzdravuje, integruje do společenství.

Osoby:

- Ježíš (ve své době známý prorok a učitel, který byl vyhlášený také tím, že uzdravoval nemocné; přicházeli k němu lidé zblízka i zdaleka);
- učedníci (skupina nejbližších Ježíšových žáků, přátel, kteří se mimo jiné snaží odhánět od svého mistra lidi, kteří obtěžují svými osobními potřebami a zájmy);
- zástupy (jdou za Ježíšem, který uzdravuje nemocné a učí);
- farizeové (častí Ježíšovi partneři a protivníci v náboženských a právních diskusích);
- rodiče (přicházejí mezi zástupem poslouchat Ježíše, a protože ho považují za mocného proroka, muže Božího, přinášejí k němu i své děti, aby na ně vložil ruce a požehnal jim);
- děti (ty malé možná netuší, o co jde, ale poznají, že na nich někomu záleží a má je rád, vidí, co je důležité pro dospělé; ty starší zřejmě také poslouchají, ptají se).
- *Místo*: Ježíš přišel z Galileje do krajin judských za Jordánem (ale pro náš příběh to není zcela zásadní).
- *čas*: během Ježíšova veřejného působení a putování po Galileji a Judsku.

Události:

- Ježíš učí, diskutuje s farizeji o zákonu a jeho naplňování;
- rodiče přinášejí děti, aby jim Ježíš požehnal a pomodlil se;
- učedníci je odhánějí;
- Ježíš se jich zastane, řekne, aby dětem nebránili, a požehná jim a jde dál.

Klíčové výpovědi

Ježíš obklopený zástupy (které se snad přišly podívat především na jeho mocné činy) vede s farizeji teologickou disputaci. Rodiče s důvěrou v jeho moc k němu přinášejí děti, aby se nad nimi pomodlil. Učedníci jim to však zakazují. Ježíš se dětí zastává. Žehná jim a říká, že takovým patří království nebeské — tedy těm, kteří se druhým zdají nezpůsobilí a nechápaví. Boří hranice mezi malými a velkými, vzdělanými a nevzdělanými, způsobilými a nezpůsobilými. A jde dál — k těm, kteří to také potřebují.

Poznámky k tématu období

Začátek školního roku spadá do období po Trojici. Není to žádné zvláštní období nebo předěl v liturgickém roce. Ale pro mnohé z nás, nejen pro rodiny s dětmi, ale i pro život sboru, to významný moment je. Po prázdninách se rozbíhá nový rok práce s dětmi i dalšími generacemi ve sboru, nedělní škola, vyučování náboženství. A letos začíná i nové téma

v nedělní škole (nebo všude tam, kde se tato katechetická příprava používá). Začátek školního roku je také příležitostí začít s nějakým novým způsobem, jak propojit účast dětí a dospělých při bohoslužbách, aby bylo zřejmé, že děti nejsou „vyhnány“ nebo „odloženy“ do nedělní školy, ale že tu všichni, malí i velcí, mají své místo. Náměty na možnosti a aktivity najdete v úvodní části této příručky i v jednotlivých úlohách. Konkrétní podobu je třeba dohodnout v každém sboru (se staršovstvem, s farářem), je ale také možné pokusit se přijít na něco společně s dětmi a navrhnout to ve sboru.

Úskalí

Neměl by vzniknout pocit, že děti má Ježíš raději než dospělé, ale že je přijímá stejně jako všechny ostatní.

Odkazy

Linden, Nico ter: *Král na oslu: vyprávění z novozákonních evangelií*. Benešov: Eman, 2011.

Linden, Nico ter: *Povídá se: podle Marka a podle Matouše*. Benešov: Eman, 2009.

Mrázek, Jiří: *Evangelium podle Matouše*. Praha: Centrum biblických studií AV ČR a UK v Praze ve spolupráci s Českou biblickou společností, 2011.

Píseň A? jsi velký nebo malý ([video](#))

Pro děti

Pro předškolní děti

S dětmi můžete zazpívat písničku *Radostný dům*. Na zemi se „udělá dům“. Slova písně jsou jednoduchá, opakují se, postupně se do domu zvou další děti.

Radostný dům celý je, radostně se v něm žije, pojd' (Vojto...) mezi nás, v tom domě své místo máš.

Jaké to je, když jsme tu všichni společně? A jak by vám bylo, kdyby vás do domečku nikdo nepozval, nebo kdyby vás dokonce odháněl?

Když Ježíš chodil po celé zemi, přicházela k němu spousta lidí. Někteří chtěli poslouchat, co jim říká o Pánu Bohu, někteří chtěli, aby je uzdravil, někteří si s ním chtěli povídat

o důležitých věcech. A přicházeli tam také rodiče s dětmi, třeba i s malými miminky. Ale učedníci je odháněli. Říkali: „Jděte s těmi dětmi pryč, stejně ještě ničemu nerozumějí.“ Ale Ježíš řekl: „Nechte děti a nebraňte jim.“ A těm dětem říkal požehnání: „Pán Bůh vás má rád a je s vámi.“

Zeptejte se dětí, zda už viděly křest malého dítěte a požehnání (jak se to dělá a co se u toho říká).

Další aktivita: Do kostela, kde se mluví o Pánu Bohu, mohou i děti, i miminka, i když někdy třeba trochu ruší. Kdo všechno chodí k nám do kostela? Nakreslete a vystříhejte postavičky (můžete i s konkrétními jmény) a nalepte je na velký papír, který představuje kostel. > Máte-li rádi ukazovací písničky, zazpívejte s dětmi písničku *A? jsi velký nebo malý* (pokud ji neznáte, najdete ji i na [youtube.com](https://www.youtube.com)).

Pomůcky: papíry, pastelky nebo fixy, nůžky, balicí papír, lepidlo.

Pro mladší děti

Vyprávění s motivací

Představte si, že byste dneska ráno přišli s rodiči do kostela a ve dveřích by stál někdo ze staršovstva a řekl by: Stop! Vy dospělí sem můžete, ale děti ne. Tady se mluví o vážných věcech, tomu byste ještě nerozuměly. A ten kočárek už sem vůbec nesmí. Miminka někdy křičí tak, že není slyšet vlastního slova.

Jak by vám bylo? (Že byste šli rádi domů a hráli si na počítači? Ale příští neděli by to tak bylo zas. Žádná nedělka, žádné náboženství, žádné tábory, žádný výlet, žádní kamarádi z kostela. Rodiče by vám vždycky jen řekli: „Ty s námi nemůžeš. Tam, kde se mluví o Ježíši, to není nic pro děti, tomu ještě nemůžete rozumět.“)

Ježíš chodil po celé zemi. Všude přicházeli lidé, aby slyšeli, co vypráví o Pánu Bohu. A když se rozkřiklo, že dokonce uzdravuje nemocné, táhly se za ním celé davy lidí.

Rodiče doma si o tom povídali a děti se ptaly: „A kdo to je ten Ježíš?“ Ráno tatínek řekl: „Včera jsem slyšel, že ten Ježíš se svými učedníky je zrovna nedaleko od nás. Co kdybychom se tam šli všichni podívat?“ A děti se hned těšily, že ho taky uvidí.

Když tam došli, bylo všude spousta lidí. Vepředu byli nějakí pánové a o něčem si povídali. Asi to bylo důležité, protože všichni kolem říkali: „Co to říká, co to říká? Pssst, nerušte!“

Maminka měla v náručí miminko a tatínek si posadil za krk toho staršího, který brečel, že chce taky vidět.

„Poslouchejte, teď říkal něco o Mojžíšovi.“ „Toho já znám, o tom jsi nám povídal při pesachu,“ říkal malý chlapeček tatínkovi.

A rodiče s dětmi se prodírali davem až k Ježíšovi. Ale tam stáli jeho učedníci jako bodyguardi a říkali: „Jděte s tím miminem pryč. Ježíš má jiné starosti než vaše děti!“

Ale vtom se otočil Ježíš a řekl: „Nechte ty děti. A nebraňte jim, aby šly ke mně. Vždyť takovým patří království nebeské.“ A všem jim dal ruce na hlavu a požehnal jim. A pak už musel jít pryč.

Když šli domů, ptaly se děti: „Co to říkal o tom nebeském království?“ A maminka odpověděla: „Ježíš říká, že Pán Bůh nedělá rozdíly mezi lidmi. Že má rád stejně děti jako dospělé. Třeba i cizince. I ty, kterým se ostatní smějí nebo je nemají rádi. A k Pánu Bohu, do jeho království můžou i děti, i když ještě všemu nerozumějí.“

A tatínek (který se tam ještě chvilku zdržel a poslouchal, na co se Ježíše někdo ptal) řekl: „Dospělí totiž taky vždycky všemu nerozumějí, jenom si to někdy myslí.“

Další aktivita: Můžete udělat model kostela (placatý či 3D), do kterého umístíte postavičky těch, kteří tvoří náš sbor (zeptejte se, zda děti vůbec znají jména bratří a sester, případně o nich něco vědí). Můžete k tomu využít třeba také fotografie ze sborových akcí nebo si po bohoslužbách udělat společnou fotku před kostelem.

Pomůcky: papíry, pastelky, fixy, nůžky, lepidlo, fotografie.

Pro starší děti

Se staršími dětmi můžete mluvit o tom, kdo všechno byl kromě dětí vyloučen z plného náboženského života a ze společenství Izraele (lidé s některými druhy nemocí, s postižením; Samařani, pohané). Jak je to u nás? Dostal by se k nám do kostela vozíčkář? A co bychom mohli udělat, kdyby přišel někdo nevidomý nebo neslyšící, aby věděl, co se tu děje? Nebo kdyby se do našeho města nebo vesnice přistěhovali cizinci, kteří neumějí česky — jak by rozuměli bohoslužbám? A nevyháněl by někdo třeba romskou rodinu, kdyby chtěla přijít?

Přesah

Podle konkrétní situace ve vašem sboru lze s dětmi mluvit o tom, jak se pozná, že k Ježíši můžeme přicházet všichni společně. Jsou děti aspoň zčásti na bohoslužbách spolu s dospělými, nebo rovnou odcházejí do nedělní školy? Odcházejí jen tak během písně, nebo máte nějaký rituál před odchodem dětí do nedělní školy (společná píseň z dětského zpěvníku; slovo faráře k dětem o tom, o čem si budou povídat v nedělce; někde s sebou děti nesou svíčku, kterou zapálí od svíčky na stole Páně; odcházejí s požehnáním.) Máte v nedělní škole jednu skupinu, nebo více oddělení podle věku? Začínáte třeba společně? Vracejí se děti z nedělní školy zpátky do shromáždění? (Ukázat obrázky; říct, o čem si povídaly.) Míváte někdy rodinné bohoslužby, kázání pro děti? Bývají u vás děti spolu s dospělými u večeře Páně? Přijímají spolu s nimi chléb a víno? Jaké to pro ně je? Kde jsou během bohoslužeb rodiče s malými dětmi, když třeba děti ruší? Při jakých aktivitách ve sboru jsou děti i dospělí společně? A co by šlo vymyslet a navrhnout?

Liturgie

Biblický text k zapamatování

Ježíš řekl: Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské. ([Mt 19,14](#))

Slyš Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. ([Dt 6,4–5](#))

Modlitba

Pane Bože, děkujeme, že ty máš rád všechny lidi stejně a nikoho nevyháníš. Děkujeme za to, že do kostela můžeme chodit velcí i malí společně. Pomož nám, abychom taky uměli mít rádi druhé, i ty, kteří jsou jiní než my. Amen.

Odkaz na píseň

[Má Pán Ježíš, má mě rád \(EZ539\)](#)

[Radujme se vždy společně, vzdávající chválu vděčně](#)

[Když ráno slunce vychází nad hory červánků](#)

[Vše má, Bože, chválit tebe, ty jsi stvořil zem](#)

[Svou ruku otcovskou \(EZ458\)](#)

[Buď Bohu chvála, dík a čest](#)

[V království Božím místa dost \(EZ694\)](#)

[Všechny děti v celém světě \(BTS6\)](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

[Předškolní](#)

Katechetické cykly

[Církevní rok](#)

Biblický odkaz (kat)

[Matouš 19,13–15](#)

[Matouš 21,15–16](#)

[Marek 10,13–16](#)

[Lukáš 18,15–17](#)

[Deuteronomium 6,4–7](#)